

Vlastní sazenice révy vinné.

Proč vlastní sazenice? Důvodů je několik.

- a) nemohu sehnat sazenici požadované odrůdy
- b) domnívám se, že současné ceny sazenic jsou příliš vysoké

Jak dál?

Pro zahrádkáře není velkým tajemstvím, že máme na výběr dvě možnosti.

- A) pokusit se napodobit profesionální školkaře, kteří vyrábí roubované sazenice. To je v našich amatérských podmínkách sice obtížné, ale možné (mám vyzkoušené). Této problematice se však nechci věnovat.
- B) „vyrobít“ si vlastní pravokořenennou sazenici. To je mnohem snadnější a proto se s touto metodou blíže seznámíme.

Nejprve si musíme ujasnit, proč se od pravokořených sazenic (réva vinná se takto pěstovala v Evropě od římských dob) přešlo k sazenicím roubovaným. Může za to objev Ameriky. Odtud se do Evropy rozšířil patogen – mšička révokaz, který masivně napadl vinice ve Francii i v dalších jižních zemích a pravokořenné keře rychle hynuly. Situaci zachránili vědci, kteří vymysleli způsob, jak roubovat ušlechtilou odrůdu révy vinné na podnož, která vytváří mohutný kořenový systém, odolný révokazu.

V našich zemích (jsme na okraji evropské vinorodé oblasti), kde je drsnější klima (mrazivé zimy), nemá révokaz vhodné podmínky pro své šíření – snad s výjimkou jižní Moravy – a to je důvod, proč si my, zahrádkáři, můžeme dovolit pěstovat révu vinnou i nyní jako pravokořenennou.

Je ovšem pravda, že někteří odborníci jsou k tomuto způsobu pěstování poněkud skeptičtí a vyčítají pravokořenné révě mimo jiné kratší životnost, atd. Měl jsem pravokořenné hlavy déle než 25 let – bez jakýchkoliv problémů. Proto si dovolím popsat dále svoji metodu vypěstování pravokořených sazenic.

1. získání řízků

Obr. 1

řežeme vyzrálé réví z prověřených hlav, u kterých známe odrůdu a která se v daných podmínkách osvědčila

2. dobu řezu

je dobré, když réví projde určitou mrazovou periodou, ale mráz by neměl být příliš velký – u citlivých odrůd již mráz -18°C může poškodit očka, která následně nevyraší a máme po sazenicích. Mně se nejvíce osvědčil termín konec prosince. Mrazy v prosinci, event. v listopadu, bývají většinou mírnější, kolem vánoc bývá obvykle obleva a další mrazivá vlna přichází až v lednu.

Nařezané réví uložíme v chladu – když jsem měl řízků málo, uchovával jsem je (zabalené ve vlhkých novinách) dole v ledničce (k malé radosti mé ženy). Nyní řezu dlouhé 3očkové řízky – obr. 1, které uchovávám ve vlhkém písku ve sklepě.

3. příprava řízků a postup zakořeňování

a) většinou ve druhé polovině března si na vhodném, osluněném záhoně připravím „růvek“ – obr. 2. V růvku je směs zeminy, rašeliny a písku, zemina je prokypřená do hloubky cca 30cm a růvek je vyvýšen asi 15cm nad terén. Profil růvku připomíná obrácené „w“ a celý růvek zakryjeme černou folií – obr. 3. Pod folií se udržuje vlhkost a černá barva zabezpečuje dobré prohřívání půdy. Tak vznikají optimální podmínky pro zakořeňování řízků. Když mám připravený záhon pak

b) uchované řízky namočím minimálně na 12hod do vody. Řízky musí být zcela ponořené, aby nasály dostatek vody.

c) „napité“ řízky (již jsem se zmínil, že nejraději používám dlouhé, 3očkové řízky) vyjmu a upravím je tak, že je seřizu těsně pod spodním očkem. Horní očko ponechám, spodní dvě očka vyslepím

d) spodní část takto upravených řízků stimuluji vhodným stimulem pro zakořeňování – obr. 2. Réva vinná koření většinou velmi dobře a proto považují někteří zahrádkáři stimulaci za zbytečnou. Existují však odrůdy – typicky např. Vostorg – které samovolně nezakoření. Já proto ošetřuji všechny řízky tímto způsobem a výtěžnost je vysoká.

e) takto připravené řízky (pozor na visačky- co si pamatuji dnes, určitě za několik měsíců zapomenu a potom nevím co je co) zapíchám s roztečí cca 5 – 7cm do připraveného růvku obr. 4. Bílou netkanou textilií jsem měl

připravenou k zakrytí řízků proto, že jsem musel školkovat řízky dosti brzo a měl jsem obavu, aby případné přízemní mrazíky nepoškodily rašící očka – obr. 5.

f) celou sezonu pečuji o svoji „školkou“ – zabezpečuji vláhu a provádím chemickou ochranu rašících výhonů. Většinou používám Hattrick – je dosti drahý – ale je možné používat i jiné prostředky – Dithane, Sulikol. Nedoporučuji použít Kuprikol ten omezuje růst. Výsledek mého snažení vidíme na dalších obrázcích – obr. 6 až obr. 8

g) koncem října dochází k opadu listů - obr. 9 - a pokud jsme své školce věnovali patřičnou péči a bylo dostatek slunce a tepla, pak jsou již výhony dobře vyztřelé

h) většinou v první polovině listopadu (menší mráz neškodí, ale nesmí zamrznout půda) vyjmeme sazenice a založíme je – obr. 10 – tak, aby nebyly vystaveny mrazu přes -15°C

i) příští jaro můžeme takto připravené sazenice vysadit standardním způsobem

Popsal jsem svůj způsob přípravy pravokořenných sazenic. Nepopisoval jsem další metody- zakořenění jednoočkových řízků v hydroponii nebo zakořeňování v PET lahvích. Pokud tato popsaná metoda inspiruje některého přítele zahrádkáře, budu rád a přeji předem mnoho pěstitelských úspěchů.

Pozn.

Kdyby některý zahrádkář považoval tento postup za příliš složitý, může se pokusit o jednodušší způsob. Dobře připravené řízky (obvykle 3ks) „zapíchneme“ do země na plánované stanoviště. Máme-li štěstí, alespoň jeden řízek zakoření a roste. Když zakoření i další řízky, pak na jaře ponecháme na stanovišti ten nejlepší, ostatní vyjmeme ze země a pracujeme s nimi standardním způsobem.